

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

Tit. 40. De Verborum singnificatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](#)

...am contra naturam, Prout voluit Pius V. cuius constitutionis verba refert Navart, in *Manuali cap. 27. num. 249.* & addit. eam intelligendam esse non de quocumque committente hoc crimen, sed exerceente, cum frequentatione actum. Quo & in alijs delictis atrocib⁹ pro arbitrio pœnam hanc infligi posse, tenet Diaz. 128.

6. Et hinc iterum resultat discrimen inter Depositionem Respectivam, & Degradationem à Depositione Absoluta; quia hæc habet locum etiam in alijs criminibus, ut furto, homicidio, perjurio, &c. c. *Cum non ab homine sup. De iudicio:* in quibus etiam, si quid atrocius commissum fuerit à Clerico, post depositionem in dictum monasterium pœnitentia peragendæ causa includitur, c. *Tus sup. De pœnis can. Sacerdos Disfinit. 81.* Quo casu ex beneficio suis alii debet, vel ab Episcopo, si sit pauper, can. *De laps⁹ xv. q. 6.* Ceterum hisce temporibus haec detrusio in monasterium vix est in usu, cum monasteria passim recipere tales, recusent, nec ab Episcopo, ut recipiant, cogi possint, quippe ubique ferè exempta, *Piat. d'loco n. 9. infine.* Ubi pauid ante tradit, neminem deponendum, nisi in casibus à jure expressis, vel illis tantum, quibus Jus Civile infligit pœnam mortis: hodie tamen pœnas omnes esse arbitrarias, posseque judicem pro arbitrio suo hanc pœnam impovere,

7. Ex prædictis Depositio, ad Degradationem ordinata, definiri potest, quod sit privatio perpetua Clericalis munieris, per Canonicam sententiam, cum debita solemnitate prolatam: Degradatio vero sit perpetua, privatio Clericalis munieris & privilegij per similem sententiam, adjuncta reali actione & ceremoniâ per Canones instituta. Ita Suarez, *De Censuris Disp. 30. secc. 2. n. 6.*

8. Ex eo autem, quod Depositio & Degradatio sunt pœnae ex institutione sua perpetuæ, sequitur iure Ordinario eas tolli à nemine posse, sed tantum per potestatem absolutam summi Pontificis: qui raro, vel nunquam id facit. Imo secundum præsentem Ecclesiæ statum non datu remissioni locus, quandoquidē degradatus statim cadatur sacerulari brachio pœnam oritur multandus.

Ex eo vero quod Depositio non privet Ordinario ipso, cum per characterem indebolitè impri-

matur, ac proinde non possit auferri ab Ecclesia: sequitur sacerdotem depositum verè consecrare, verè ungere, cætero que actus Ordinis validè exercere, quando scilicet non requirunt jurisdictionem (quod addo, ut excludatur absolutione sacramentalis;) & similiter Episcopum depositum verè ordinare, confirmare, si debita formæ & materia, ac legitimæ intentione utatur. Ob causam depositio non privatione Ordini conjuncto: v.g. recitandi horas Canonicas, servandi castitatem, & inhabilitatem ad matrimonium contrahendum, si depositus sit sacris initiatus.

Illud denique hic subjiciendum, edicta principia nostrorum aut Concordata non aliter prohibere exercitum censorum, quam contra officios secularium. Imò disertè eadem Concordata executiones decretorum & sententiarum Ecclesiasticarum per censoras fieri permittunt, teste Zyp. h. e. in fine.

TITULUS XL.

De Verborum significacione.

1. *Varia verbī significatio,*
2. *Verba non semper accipienda prout sonant.*
sed iuxta mentem profarentur.

Duo sequentes Tituli per universam Juris nostri materiam diffunduntur, ideoq; postremo loco, ut factum quoque in Digestis collocantur. Et primus quidem *De Verborum significacione utilitatem suam habet, cum sapientia concingat de significatione terminorum, seu vocum ipsarum.*

1. Nam ut alias Verbi significationes omnem, quibus significat nunc secundam personam in divinis, nunc apud Grammaticos tertiam operationis partem; nunc apud Logicos conceptum in intellectu retentum, quo aliquid cogitamus, quod deinde vocibus declaramus; nunc quod a re licefacto distinguitur, juxta illud.

Non opus est verbu, crediterebus ait.
& dum dicitur. *Non opus est verbis, sed factis, & dare aliqui verba pro decipere: sumitur Verbum*

Zzz 2

bum hic generaliter, prout idem est, quod vox seu dictio aliquid significans, sive sit verbum, sive nomen sive pronomen sive aliqua alia pars Orationis apud Grammaticos: quod Vario à veritate deducit, quasi verum nos loqui oporteat. Hoc verò Tit., potissimum traditur, quid significant, & quomodo verba accipienda sint, sive voce proferantur, sive scripto, veluti in testamento, vel rescripto, vel alio instrumento contineantur V.g. quid veniat appellatione No. valis, ut in c. 1. quid nomine Patris, ut in c. 2. quid Unigeniti, ut in c. 3. quid Primumeniti, ut in c. Ioseph. &c.

2. Quantum autem ad modum, quo accipi debent, in primis traditur, verba, cum inventa sint, ut indicent proferentis mentem, l. Labeo D. De supellect. Legata, non semper accipienda esse pro ut sonant, sed magis inspicientam esse mentem proferentis; & cum de ea constat, non esse laborandum de verbis, c. Intelligentia, Nihil obstat, c. Praterea h.t., quia non intentio verbis, sed verba intentioni servire debent, c. In hū b. t. adeò ut verba contractuum pro rei qualitate, & tuendae voluntatis seu intentionis causa contra propriam significationem interdum accipientur & intelligantur, ut in l. Ex conducto 15. §. Papinianus & in l. In lege 29. D. locati. Et ideo non viriat factum, vario modo narratum ubi idem in substantia concluditur: & intelligi debent verba eo respectu & ad eum finem, ad quem proferuntur, l. Debitor §. fin D. Ad Treboli & restringi ad rem, super qua profertur, § Quid autem institut. De legitima agnitorum tutela.

Proponuntur etiam variarum vocum definitiones, veluti Pacti, in c. Paclum interdicti, ins. Cum in partibus novatis, in d. 1. &c. Quid per novas similiter quis dicatur Praepositus, c. Quamvis eod.

Si verò queratur de verbis rescripti, summi Pont. tum consulendum est Pont. ut in c. Olim & aliis hoc sit. Alias vero accipienda sunt verba juxta sensum seu significationem, secundum quam inspectis rerum circumstantiis, verisimile est proferentem accepisse, c. Quaranti h.t., nem proprieas spectatur, omittatur sensus veritatis, d. c. Praterea &c. Quid dicitur. &c. Ioseph hoc sit. Quod si verba obscura fuerint, ita intelligenda sunt, ut res de qua agi-

tur, potius valere possit, quam petire, d. c. Abbati vers. prefetto.

Insuper quarundam vocum etymologia traduntur, veluti unde dicitur jus, c. Ius dictum: unde dicitur pactum, d. c. paclum: unde dicitur Forum, c. Forum eod. Denique traditur privilegia Principis latissime esse intelligenda, c. olim eod. ac verba in iis sic esse accipienda ut aliquid adferant seu operentur, nec remaneat ambiguitas. d. c. Abbati eod.

TITULUS XLII. & Ultimus.

De Regulis juris.

1. Regula unde dicta.

2. Regula definitio apud Iurisconsultos.

1. R egula sumitur ex Jure, non verò sū ex Regula, l. 1. D. b. t & propterea, postquam de toto iure Pontificio actum est, subiicitur coronidis loco Tit. De Regula iuri; & quidem post Tit. De Verborum significat, quia disputatione de vocibus simplicibus praecedit debet disputationem de compositis.

Dicitur autem Regula ex eo, quod rectè ducat, vel, ut alij volunt ex eo, quod rectè regat vel normam rectè vivendi præbeat, vel quod distortum pravumque corrigat, ut habetur in can. Regula Dist. 3. Et Græcè dicitur Canon, can. Canone ad. Distinct. 3. Unde & jus Pontificium dicitur Canonicum, id est, Regulare.

2. Jurisconsultis Regula est quādam compendiosa enarratio multarum rerum, varijs partibus Juris definitarum. Unde Azo. Regulam definit esse plurium rerum traditionem compendiosā narratione factam: & Paulus Juris. in. d. l. 1. D. b. t. Regulam esse, quā rem, quā est, breviter enarrat. Cujus sensus est, quod in regula sit oratio, quā rem, quā est, id est, jus quod in ipsa controversia sequi oportet seu causam ac rationem plurim rerum in arte juris definitarum breviter id est, generaliter, & quidem ex Jure constituto & recepto enarrat. Cum enim, ut in alijs Scientijs, non omnia facta & individua, ut pote infinita, pos-